

Hlas Loštic

LÉTO - PODZIM 1995

ZDARMA

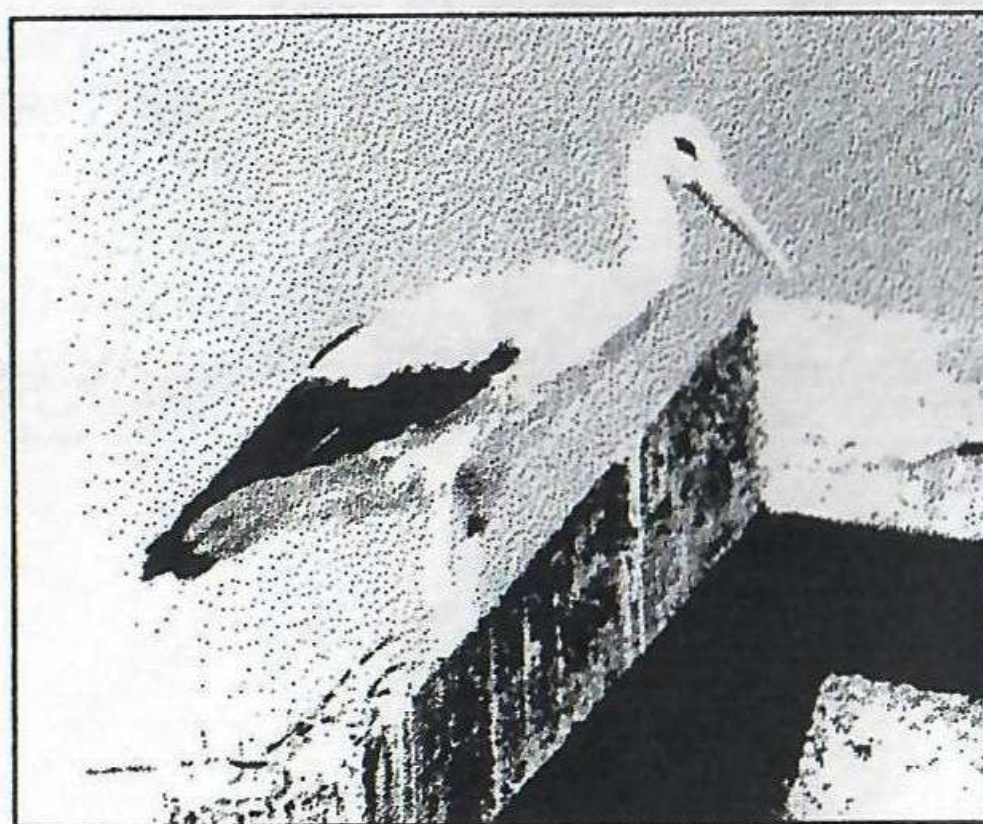

Vážení občané,

možná i Vy jste byli v polovině srpna osloveni pracovníky, kteří prováděli průzkumy veřejného mínění a položili Vám otázky, na jejichž základě byly zjišťovány některé názory a postoje obyvatel Loštic. Město nabídku na provedení průzkumu rádo přijalo, vždyť výsledky ankety, ať už budou jakékoliv, by nás všechny měly zajímat.

Proto také předpokládám, že tyto výsledky městský úřad bude formou přílohy zimního čísla Hlasu Loštic publikovat. Nevím, zda nám anketa odhalí něco nečekaného, co bude překvapením pro všechny. Spíše očekávám, že srovnáním s podobnými městy či jinými průzkumy veřejného mínění se zařadíme mezi dnešní normální populaci v Čechách.

Pokud se přesto objeví ve vyhodnocení cokoli podnětného pro fungování úřadu, rady a zastupitelstva, určitě to vezmeme při svých budoucích rozhodnutích do úvahy. On totiž každý názor toho druhého pomáhá při rozhodování. Nejenom mezi jednotlivými lidmi, ale i při práci na radnici.

Mohu-li změnit téma a s trochou nadhledu vyjádřit s něčím spokojenost, bude to zdánlivá maličkost. Na komíně kotelny na Sídlišti se před několika týdny uhnízdili a svá mláďata vyvedli čápi. Některé děti dlouho věří tomu, že čáp nosí hodným rodičům chlapečky. Protože mám oprávněné podezření, že tomu tak ve skutečnosti není, musím věřit něčemu jinému. Třeba tomu, že . . . To už záleží na každém z nás.

Ing.Petr Vintrocha, starosta města Loštic

MĚSTSKÝ ÚŘAD INFORMUJE

Plnění rozpočtu města

Pro alespoň základní informaci o hospodaření města uvádíme základní položky rozpočtu v příjmové i výdajové části /údaje v tis.Kč/.

	PŘÍJMY		VÝDAJE	
	plán	plnění	plán	plnění
Vodní hosp. a živ.prostř.	200	512	5 460	3 185
Lesnictví a zemědělství	1 360	695	-	30
Doprava	-	-	620	824
Školství	950	759	3 120	1 634
Kultura	250	122	640	403
Vnitřní správa	90	40	2 240	1 251
Místní hospodářství	1 770	900	2 750	1 201
Daně,dotace,dopl.příjmy...	20 380	10 028	-	-
Výstavba města	-	-	7 650	1 333
Příspěvky org.	-	-	400	188
Rezerva	-	-	2 095	0
Celkem	25 000	13 056	25 000	10 051

Průběh hlavních investičních akcí:

1. Vodovod

Byla dokončena V. stavba /Sokolská, K Pešti/. O tom, zda zahájíme ještě letos výstavbu VII.stavby /Olomoucká/ nebylo dosud rozhodnuto - zatím nebyla poskytnuta státní dotace.

2. Plynofikace

V podzimních měsících proběhne pokládka plynovodu v ul.Olomoucké a ve Vejmolech a výstavba regulační stanice, další postup bude upřesněn. Domovní přípojky se budou zřizovat až příští rok tak, aby bylo možno topit plynem v sezóně 1996/97. Obyvatelé dotčených lokalit budou o organizaci všech prací informováni podrobněji.

3. Výstavba ČOV

Akce bude v nejbližších týdnech zahájena. Prostavěno bude letos cca 3-3,5 mil.Kč.

Další záměry

Probíhá průběžně oprava některých komunikací /Žadlovická, následně Ztracená/. Bude posouzen záměr rekonstruovat ještě letos kanalizaci v Komen-ského ulici. Cílem města je ukončit tuto akci co nejdříve tak, aby mohla být provedena definitivní úprava vozovky v této lokalitě.

Pořádek ve městě

Zelená je tráva, fotbal to je hra - těmito slovy začíná písnička, kterou po řadu let slýcháváme na fotbalových stadionech při nástupu mužstev. Textař této písně neměl na mysli jenom fotbal, ale i pěkně upravené hřiště s kvalitním trávníkem. Na loštickém fotbalovém stadionu uvedenou píseň sice neslyšíme, ale zato vidíme vzorně upravené a pečlivě pokosené hřiště s bezvadným, jak se poslední dobou říká, pažitem. To obdivuje a chválí nejen jeden soupeř. Za tuto kvalitní práci patří poděkování zaměstnancům městského úřadu, kteří tyto úpravy provádějí, zvláště pak Standovi Vaculovi st. za jeho organizační schopnosti, důslednost a smysl pro pořádek.

Městský úřad vlastní několik typů sekaček, kterými se dá pokosit zdánlivě nemožné. Není to jen hřiště, ale i několik hektarů zelených ploch, počínaje náměstím, Olomouckou ulicí, obě sídliště, koupaliště, hřbitov a další plochy, které jsou pravidelně koseny. Poděkování patří také V. Kindlovi, který provádí kosení trávy na cvičišti a stará se o jeho úpravu a pořádek.

Dalo by se ještě mnohé udělat pro čistotu města. Jako příklad uvedu sídliště, na kterých jsou umístěny pro děti kolotoče, houpačky, skluzavky a různé prolézačky. Malé děti tu stráví pod dohledem rodičů za pěkného počasí často celé odpoledne. Pochopitelně děti konzumují různé dobroty a sladkosti. Po odchodu však zanechávají po zemi se válející obaly od cukroví, slupky od pomerančů, banánů apod. A nejsou to jen malé děti, ale i výrostci vycházející školu, kteří nechají ležet, co jim od ruky odpadne. Bylo by slušné, aby rodiče naučili děti uklidit po sobě a posbírat odpadky, a tak je vychovávali k pořádku již od útlého mládí.

Stanislav Geppert

K problematice stížností

Jak ukazuje každodenní činnost městského úřadu, nové společenské podmínky nevyřešily spoustu obecných problémů, a pokud se týká mezilidských vztahů, lze situaci hodnotit jako povážlivou. Deformovaná představa o demokracii, nedostatek obyčejné slušnosti, úcty k druhému, tolerance, vzájemného pochopení, vážení si hodnot a práce druhých, to vše je na denním pořádku a projevuje se velkým nárůstem stížností a návrhů na řešení přestupků.

K obecné orientaci v této problematice podávám tuto krátkou informaci:

V čl. 3 Ústavy ČR je stanoveno, že součástí ústavního pořádku ČR je Listina základních práv a svobod a v čl. 4, že tato základní práva a svobody jsou pod ochranou soudní moci. Dále je zde třeba připomenout petiční zákon č. 85/90 Sb. a zák. č. 58/69 Sb. o odpovědnosti za škodu způsobenou rozhodnutím orgánu státu nebo jeho nesprávným úředním postupem.

Dosud nejfrekventovanějším předpisem je vyhl. č. 150/58 Ú. I. o vyřizování stížností, oznámení a podnětů, která však od 1. 1. 1993 není předpisem závazným pro obec jako samosprávný územní orgán. Obce jsou zavázány zákonem o obecním zřízení č. 267/90 Sb. ve znění pozdějších předpisů. V § 45 se konstatuje, že obecní rada projednává a řeší návrhy, připomínky a podněty, předložené jí členy obecního zastupitelstva, komisemi nebo občany obce. § 40, zabývající se veřejným zasedáním zastupitelstva, předpokládá pouze pasivní účast občanů.

Občanský zákoník v § 4 stanoví právo domáhat se ochrany proti tomu, kdo něčí právo ohrozí nebo poruší, a to u orgánu, který je k tomu povolán. Dále se zde praví, že pokud není zákonem určena pravomoc jiného orgánu, je k projednávání u příslušný soud. Prvotní formou ochrany porušení nebo ohrožení práva je ochrana soudní.

Vedle uvedeného upravuje OZ v § 5 ochranu pokojného stavu. Umožňuje domáhat se ochrany u příslušného orgánu státní správy, a to tehdy, došlo-li ke zřejmému zásahu do pokojného stavu. Příslušným státním orgánem v tomto smyslu je pověřený obecní úřad, jímž pro Loštice je MěÚ Mohelnice. Smyslem a cílem ochrany prostřednictvím obecního úřadu není spor o právo - tedy o to, zda právo existuje. To řeší již zmíněný § 4 OZ. Zde jde o obnovu stavu, který existoval před narušením pokojného stavu. Jedná se o tzv. předběžné opatření s tím, že každý z účastníků se může současně nebo i následovně obrátit na soud. Řízení o ochraně proti zásahu do pokojného stavu se provádí podle zák. č. 71/67 Sb. o správním řádu.

Pravdou je, že na úseku vyřizování stížností nový právní stav vytváří určitou nevyváženost mezi státními orgány a orgány samosprávy. Je všeobecně známo, že se v odborných kruzích vedou diskuse o zřízení institutu tzv. "ombudsmana" jako strážce občanských práv se zvláštními oprávněními. Zřízení tohoto úřadu je však ještě v nedohlednu.

Jako nejlepší, hospodárné a efektivní řešení všech kolizních situací, které nepochybně součástí života zůstanou, lze doporučit jednání založené na vzájemném respektu, pochopení a přiměřené toleranci - tedy na základě dohody účastníků opírající se o zákon. Pokud k dohodě nedojde, je třeba, aby poškozený využil všech možností daných zákonem k ochraně svých práv.

V Lošticích dne 31. 7. 1995

Hauk

Koupím staré pivní lahve s vystouplými nápisy na lahvi k doplnění sbírky. Uvítám také nabídky na výměnu. TEL.: 068/5443093. K. Polášek, Vítězná 1168, 784 01 Litovel.

P o z o r !

Od srpna u pošty Loštice změna hodin pro veřejnost

Pondělí	8. 00 - 11.30	13.30 - 16.00	
Úterý	8. 00 - 11.30	13.30 - 15.00	16.00 - 18.00
Středa	8. 00 - 11.30	13.30 - 16.00	
Čtvrtek	8. 00 - 11.30	13.30 - 16.00	
Pátek	8. 00 - 11.30	13.30 - 16.00	
Sobota	z a v ř e n o		

Škola měla narozeniny!

O stoletém výročí naší školy bylo toho napsáno již hodně, ale nelze se ještě nakonec neohlédnout zpět. Byla to oslava, kterou škola asi opravdu zažila jen při jejím otevření.

Již od pátku 16. června žily Loštice oslavami. Nejprve loštičtí divadelníci slavili 160. výročí prvního českého představení v Lošticích a 120. výročí založení Jednoty divadelních ochotníků. Byla uspořádána slavnostní schůze, otevřena výstava o historii ochotnického divadla a v sobotu ochotníci se hráli ve vyprodaném sále kulturního domu Jiráskovu Lucernu.

Ale ve středu 21. června, kdy se uskutečnila akademie žáků ZŠ, nejen že nebylo v kulturním domě jediné místo volné, ale nebylo ani kde stát. Venku bylo horko, v sále nedýchatelně, ale všichni vydrželi až do konce. A nelitovali. Za zvuků polky z Prodané nevěsty se začal na jevišti odvíjet obraz ze života v minulém století. Děti s obručí, muž s trakařem, maminka s dětmi, manželé s historickým kočárkem a v něm jednorozční Klárka Mekisková, půvabné slečinky v dobových kostýmech a pak tři ctihodní loštičtí občané. Prof. J. Havelka, K. Schönhöffer (bratr starosty z roku 1895), mlynář Bösse a malý R. Fischer, budoucí autor dějin Loštic.

Paní učitelka Anna Letochová, nejen že toto vystoupení sestavila a nacvičila, ale s obdivuhodnou fantazií oblékla 40 dětí do dobových kostýmů a již potřetí vytvořila na akademii nezapomenutelné vystoupení. Naši předchůdci by se asi divili a současní diváci nešetřili slovy uznání.

Metronom "našim předkům" odpočítal sto let a oni všichni zmizeli v běhu času.

A poté vše dostalo rychlý spád hodný konce našeho století. Následovaly tance, aerobik, scénky, zpěv, veselá gymnastika, country tance, německé a anglické písně. Závěrečná gratulace škole byla opravdu netradiční. Děti a celý učitelský sbor na jevišti, mohutně podporováni zpívajícími dětmi v sále a tleskajícími diváky, zazpívali píseň začínající slovy "Škola má narozeniny, my máme přání jediný, štěstí, zdraví...".

Libor Jelínek (8.A) jako prof. Havelka - významný loštický rodák - se svými přítelkyněmi (B. Heclová, M. Salamonová)

V pátek 23. června se konal slavnostní koncert. V úvodu promluvil starosta ing. Petr Vintrocha a pak se barokní chrám sv. Prokopa rozezněl zpěvem severomoravských učitelů, učitelek a smíšeného sboru z Dubicka, na varhany hrál prof. A. Schindler, varhaník chrámu sv. Mořice v Olomouci, na housle Jan Duda, člen Olomoucké moravské filharmonie. Dlouhotrvající potlesk byl důkazem, že stovky občanů prožily krásný večer.

V sobotu ráno svítilo sluníčko. Jakoby svatý Petr věděl, že Loštice potřebují pěkné počasí. Výklady obchodů byly vyzdobeny kresbami dětí, zaměřenými ke stoletému výročí a veliký plakát vítal účastníky oslav.

Od 9 hodin začala u školy vyhrávat Vyroubalova dechovka a Loštická veselka. Přicházejícím hostům nabízely vynikající koláčky děti v dobových kostýmech a lidových krojích. Tisícovku koláčků upekly členky a příznivkyně strany lidové. I před sto lety loštické hospodyňky napekly pro účastníky oslav koláče.

Stará škola v novém kabátě byla ozdobena letopočty 1895 - 1995 a nápisem "Vítejte". Pod lípou zatančil a zazpíval hanácký soubor Cholinka z Choliny. Byla to přehlídka nádherných krojů, krásného hanáckého nářečí a mládí. Žáček s tabulkou v ruce se bál a zapomněl básničku. Ale tak už to někdy v životě chodí.

Starosta vzpomněl na tisíce žáků a desítky učitelů, kteří již nejsou mezi námi, ředitel školy M. Mazal všechny přivítal a pak společně zasadili před školou lípu. Prapravnoučka starosty R. Schönhöffera (dcera starosty P. Vintrochy) a prapranuk pana stavitele J. Sovy přinesli klíč od školy, aby do ní mohl starosta a ředitel školy vstoupit a odhalit pamětní desku.

Ve všech třídách bylo co obdivovat. Video z historie loštického sportu, v další třídě byl promítán film o loštické škole z roku 1959/60. Z ctihodných čtyřicátníků a padesátníků se stali žáci. Smáli se nahlas, ukazovali kdo je ten či onen, vykřikovali jména spolužáků a značně mladých a štíhlých učitelů a sportovců. V dalších třídách byla výstava o historii školy. Podařilo se shromáždit fotografie z konce minulého a začátku našeho století, výšivku žákyně z roku 1890, stará vysvědčení, výkresy, školní kroniky, zápisy z porad učitelů od roku 1880. Nechyběla výstava starých pomůcek, knih, příprav učitelů, vzorníků výšivek, starých obrazů, nových knih, knih pro výuku jazyků. Otevřeny byly všechny odborné učebny i sborovna. Obrovskému zájmu se těšila expozice tělesné výchovy, které na mnoha fotografiích dokumentovala úspěchy nejen školní tělovýchovy, ale i úspěchy členů loštických tělovýchovných jednot, význačných sportovců - rodáků v období uplynulých sto let. Květinovou výzdobu aranžoval St. Hekele, ředitel Arboreta v Bílé Lhotě.

Nová škola, dostavěná v roce 1974, byla vyzdobena výtvarnými pracemi dětí. Třídy byly jedna hezčí než druhá. Až se tajil dech.

Ve 14 hodin začala v kulturním domě akademie. Sál byl opět plný. Byli zde nejen účastníci oslav, ale i někteří loštičtí občané, kteří přišli podruhé. V úvodu zazněla Vltava a jeviště roztančili dívky tanečního souboru Orda (vedoucí J. Seidlová) a pak opět děti od těch nejmenších až po osmáky. Potlesk, dojetí a také slzy. A nebylo jich ten den málo. Podvečer patřil Ivanu Mládkovi. Před 22. hodinou začaly proudit k fotbalovému hřišti davy hostů, domácích, dětí od nejmenších až velkých, příjížděla auta. S úderem desáté začal ohňostroj. Pro Loštice to byla nevídaná atrakce.

Večer patřil setkání přátel ve všech kavárnách, na Střelnici a v kulturním domě. Před sto lety tančili na Střelnici účastníci oslav ještě ráno, když už šly děti do školy (tenkrát bylo pondělí).

Tentokrát byla neděle a tak v kostele sv. Prokopa byla sloužena mše za zemřelé žáky a učitele. Účinkoval chrámový sbor a orchestr (řídil V. Řmot), na varhany hrál P. Holíš.

Händlovo Halleluja bylo vrcholem díkůvzdání. Na závěr promluvil zábřežský děkan a starosta Loštic.

V poledne náměstí u školy osiřelo. Na stožáru vlála vlajka a tichá hudba zvala poslední návštěvníky první české měšťanky na severní Moravě. Byli takoví, kteří přišli několikrát.

Z roku 1895 se zachovala pamětní kniha. Na první straně jsou podpisy starosty a městských radních.

Na dalších stránkách přibýly nejen podpisy současných účastníků oslav, ale i četné zápisy:

- *Kde je krásnější škola než v Lošticích? Obdivuji práci všech, kteří se podíleli na oslavách*
- *Děkujeme všem, kteří tuto krásu připravili*
- *S poděkováním učitelkám, učitelům, dětem a Bohu*
- *Obdivuji práci všech, kteří se podíleli na oslavách*
- *Tají se dech nad tou krásou odborných učeben a překrásnou výstavou*
- *Děkuji za vzpomínku na školní léta, kterou jsou nezapomenutelná*
- *Ať žije škola!!*
- *Beze slov. 1 **
- *Děkuji za krásnou výstavu, děkuji za všechnu práci, kterou jste s láskou pro tuto školu vykonali a v budoucnu ještě vykonáte*
- *Je to tady super. Členové souboru Cholinka.*

84 letá paní napsala: "Jsem ohromena a hluboce dojata tou krásou a precizností rozsáhlé výstavy. Všem, kteří ji vytvořili, patří můj dík za ty šťastné vzpomínky, které dnes prožívám, a té naší drahé škole do budoucna přeji hodně zdu."

Když zhlédla akademii, řekla: "Teď, když jsem všechnu tu krásu viděla, mohu umřít."

V pondělí 26. června si všechny naše děti naposledy prohlédly výstavu a pak během několika hodin z ní zbyly jen hromádky fotografií. Těžko se dá spočítat, kolik nadšených lidí usilovně všechno připravovalo. Byli to všichni učitelé, ředitelství ZŠ, vychovatelky družiny, naše administrativní prac. M. Linhartová, ale i pan školník S. Melhuba a paní Trnková, Hauserová, Snášelová a Lauschová, které na konci školního roku školu uklidily tak, jakoby bylo před 1. zářím. Učitelé ZUŠ p. Ondrušíková, p. Beneš, p. Růžicka a bubeník V. Prvý přispěli zdařilé závěrečné gratulaci škole.

Ke zdu celé akce přispěly desítky občanů našeho města, kteří ochotně a obětavě pomáhali většinou jen za slovo děkuji.

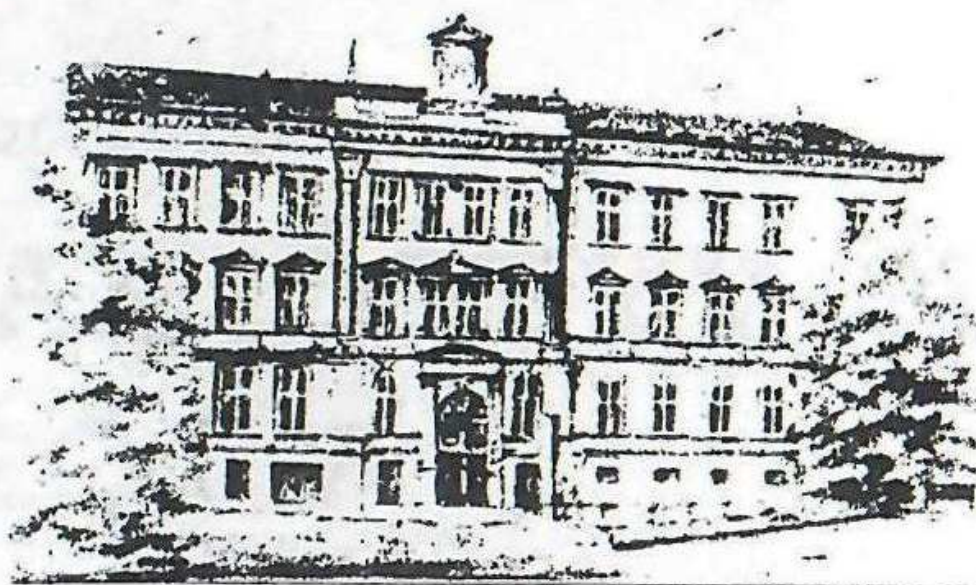
Dík patří:

- panu starostovi ing. P. Vintrochovi, radě MěÚ a členům zastupitelstva
- zaměstnancům MěÚ
- všem občanům, kteří ochotně zapůjčili fotografie a pomohli svými radami a těm, kteří přispěli do Almanachu
- p. M Štenclové a H. Ležatkové, které darovaly škole staré pomůcky
- p. J. Seidlové, dívkám tan. souboru Orda a p. J. Seidlovi
- členkám a příznivkyním strany lidové, které napekly koláče
- loštickým dechovkám p. F. Vyroubala p. St. Veselého
- pracovníkům a vedoucímu kuchyně ZD
- p. Petru Fialkovi, zaměstnanci tiskárny Křupka Mohelnice

1895 - 1995

Almanach

- p. P. Taťounovi - ved. muzea A. Kašpara
- p. řediteli papírny OLPA Vlčice
- radě školy při ZŠ Loštice a přátelům školy
- všem majitelům obchodů, kteří ochotně umožnili propagaci
- chrámovému sboru, orchestru a vedoucímu V. Řmotovi, p. P. Holíšovi - varhaníkovi
- p. faráři, p. F. Ehrenbergerovi - kostelníkovi chrámu sv. Prokopa. Všem obětavým ženám, které kostel vyzdobily a dvakrát uklidily
- všem žákům školy, kteří nadšeně předvedli svá vystoupení na třech akademiích a ochotně pomáhali svým učitelům při přípravě oslav, úpravě okolí školy, instalaci výstavy a propagaci
- p. St. Hekelovi, řediteli Arboreta Bílá Lhota, za krásnou květinovou výzdobu školy
- Pěv. sdružení severomor. učitelů, učitelek, smíšenému sokolskému sboru z Dubicka
- prof. A. Schindlerovi, varhaníkovi chrámu sv. Mořice, a J. Dudovi, houslistovi mor. filharmonie
- hanáckému souboru Cholinka
- p. J. Večerkovi za instalaci expozice těl. výchovy a další pomoc
- všem, kteří přišli a přispěli peněžitým příspěvkem na opravu kostela a rozvoj školy.

100 let

české měšťanské školy v Lošticích,
první na severní Moravě

Oslavy nebudou zapomenuty. Byl pořízen videozáznam (p. I. Zatloukal) a vše bude podrobně zaznamenáno ve školní kronice a Pamětní knize školy v Lošticích. Možná za 100 let do ní přibudou další podpisy našich potomků.

Pokud máte zájem o Almanach, je možno si jej zakoupit v knihkupectví na náměstí a v papírnicku u školy.

V. Večerková

První prázdninová sobota byla na Vlčicích věnována dětem

Příklad, jak se to dříve dělalo a jak to opět jde, ukázala skupina občanů Vlčic. Pořádal se totiž dětský den. A děti se sešlo požehnaně, bylo jich více jak šedesát - na obec tak malou to je dosti.

Jistou finanční částkou pomohla vlčická papírna. Ruku k dílu přiložil jak pan Kozička s paní, kteří zajistili občerstvení, tak pan Lakomý zaháněl žízeň dospělým, pan Prcín měl na starosti kolo štěstí, v mnohém se přičinil Ivoš Ptáček s panem Budinou, pan Hlaváček s manželkou a další. Na koho jsem zapomněl, ať mi promine. Hlavní ale je, že se vše líbilo dětem, pro které bylo odpoledne organizováno. To bylo nakonec vidět na jejich usměvavých tvářích.

Další připravovanou akcí bude volejbalový turnaj, kdy si vyzkoušíme znovu upravené hřiště.

- PAT -

JUNÁK

svaz skautů a skautek - středisko Loštice

V sobotu 23. a neděli 24. září

oslaví naše středisko

60. VÝROČÍ ZALOŽENÍ JUNÁKA V LOŠTICÍCH

PROGRAM OSLAV:

Sobota

- 9.30 Setkání klubu oldskautů s bývalými činovníky v jídelně školy
- 14.00 Zahájení výstavy "Historie a současnost střediska" v klubovně v Borovém lese
- 15.00 Slavnostní nástup celého střediska včetně hostů v Borovém lese
- 15.30 Program pro světlušky a vlčata. Pro oldskauty a hosty promítání videozáznamu o činnosti našeho střediska. Volná zábava
- 18.00 Zapálení slavnostního táboráku

Neděle

- 9.00 Výstava "Historie a současnost střediska"
Po oba dny nepřetržité promítání videozáznamu o činnosti střediska
- 16.00 Ukončení

Na sobotní odpolední setkání a shlédnutí výstavy zveme všechny naše bývalé i současné členy i ostatní zájemce.

Videozáznam, který bude po oba dny promítán v klubovně, začíná filmovými záběry z 1. září 1946, kdy byla otvírána klubovna, a končí letošním táborem v Tatenici.

Dnes již "historický" snímek patrně z léta 1946, kdy se prováděly poslední terénní úpravy kolem klubovny.

Letos poprvé

jsme tábořili na novém místě – v krásném, teplém údolí Hraničního potoka v Tatenicích. I když se ozvaly hlasy, že jsme neměli opouštět Věžnici, myslím, že nemusíme litovat. V okolí je dost tras na výlety, krásný hluboký potok, pitná voda blízko tábora, takže už nejsme závislí na dovozu vody z Loštic. Protože bylo mnoho zájemců, opět jsme museli rozdělit tábor do dvou turnusů. V prvním jeli starší skauti a skautky, kteří museli postavit tábor, dodělat jídelnu s kuchyní, vykopat jámy na "kadibudky" a odpadovou jámu, postavit bránu, sušáky, hangár . . . Po nich jeli na týden naši špunti – světlušky a vlčata. I oni udělali kus práce, když přihlídneme k jejich věku. Hrdinně absolvovali noční hru, stavěli hlídky, tahali dřevo na topení, loupali zemáky, vozili vodu. Při vši práci ale většinu času zabraly hry, soutěže, vycházky, delší výlety do Strážné a Lanškrouna, kde měli možnost vzít útokem obchody a konečně se zbavit peněz, které je celou dobu pálily v kapse. Tábor uběhl rychle a už tu byla sobota, kdy jsme odjížděli za velkého vedra domů. Naše tábořiště si od nás ještě na týden půjčily skautky z Mohelnice. Protože už tam máme vybudované zázemí, tak dokud to půjde, budeme jezdit na tábory do Tatenice. Celkem se obou našich táborů zúčastnilo 70 dětí z Loštic. **Protože každý rok stoupá zájem o pobyt dětí na našem táboře a jeho kapacita je omezená, jsme nuceni vyhlásit určité podmínky: na tábor bude přihlášeno dítě, které je minimálně půl roku naším členem, má splněnou nováčkovskou zkoušku, pravidelně se zúčastňuje našich akcí a na nich se chová tak, že neohrožuje bezpečnost jiných i svoji.**

Někteří "občané" našeho města bez práce prostě nevydrží. Nelitují času a námahy a s pilou se vydají k naší klubovně, kde jim zavazí vlajkový stožár a skácí ho. Rovněž tak jsou trnem v oku někomu tyčky na volejbalovou síť. Ať si to děcka zase postaví. No co. A dušička má pokoj! ?

Petr Fialek

Poznávací zájezd do Itálie

Také v tomto školním roce měli žáci základní školy možnost přihlásit se na zájezd do Itálie. Rekreační středisko LIDO ADRIANA se stalo na týden přechodným domovem žáků ZŠ. Pro děti byl připraven bohatý program, který jim umožnil seznámit se s novým prostředím a prožít v něm pěkný týden. Kromě zážitků ze zájezdu do půvabného SAN MARINA si děti přivezly jako vzpomínku řadu suvenýrů, nejčastěji v podobě velkého plyšového psa. Místo prohlídky Benátek, která nebyla do letošního programu zájezdu zařazena, jsme se podívali do MINIITÁLIE a viděli Benátky v miniatuře. Nebyli jsme ošizeni ani o projížďku na lodičkách. V areálu děti viděly i další významné světové stavby, jako Eiffelovu věž, zámek Versailles . . .

Občerstvení na cestě k moři

Snad nejvíce se děti těšily na návštěvu delfinária. Na kráse programu neubralo ani to, že jsme průvodci programem nerozuměli a už vůbec nikomu nevadilo, ač nebylo nejtepleji, že jsme byli všichni mokří, protože viníky byli delfíni, které jsme si všichni okamžitě zamilovali. Na zájezdu do Mirabilandie se děti doslova vyřádily. Zábavný park s nespočty atrakcemi poskytl dětem zábavu na celý den. Měly možnost vyzkoušet si odvahu na různých maxi-houpačkách, kolotočích, horských a vodních dráhách. Pobyt u moře byl střídán s pobytem ve sladkovodním bazénu, kde nechyběly tobogány - ty lákaly nejvíce. Radost z rychlé jízdy s konečným plácnutím do vody vyvolávala veselí. Týden uběhl jako voda. Myslím, že všichni budeme na tento zájezd rádi vzpomínat. U pedagogických pracovníků se považuje starost o děti za samozřejmost, ale byli mezi námi i nepedagogové p. Šimek a Ing. Náplava, kteří se vzorně starali o své svěřence. Všem děkuji za jejich práci a péči o děti po celý zájezd.

Alena Harbichová

Kulturní dům Loštice

- po prázdninách na měsíc září připravuje následující akce:

V první polovině měsíce září bude opakována úspěšná divadelní hra Aloise Jiráska - **L u c e r n a**, která měla premiéru 17. 6. 1995.

Dne 25. 9. 1995 v 19 hodin vystoupí v KD populární zpěvák **Josef Zíma** se svou kapelou.

Předprodej vstupenek na tyto představení bude v knihkupectví Loštice.

- připravuje pro příští školní rok kurzy a zájmové kroužky:

- Dětský taneční kroužek (pro děti 4 - 6 let)
- Kurz šití (pouze v případě 10ti zájemců)
- Taneční kroužek ORDA (dívky od 14 let)
- Jazzgymnastika (cvičení pro ženy)
- Aerobic
- Divadelní kroužek
- Šachy
- Filatelisté a filumenisté

Zájemci o některý z těchto kroužků zašlete přihlášku na adresu:

Kulturní dům Loštice, Hradská 380, 789 83 Loštice, tel. 52201

Kruh přátel hudby

Upozornění pro členy, ale i nové zájemce o novou koncertní sezónu.

Permanentní vstupenky se budou prodávat v kanceláři Kulturního domu od 4. září 1995.

Závěrečné slovo našim divadelním přátelům

"Škoda, že se u nás nemůžeme pochlubit takovým úspěchem!" "Výstava je věrným obrazem bohaté činnosti ochotníků." "Krásná vzpomínka na všechny generace, které se kdy podílely na kulturní činnosti v Lošticích." "Nádherně uspořádaná výstava má veliký historický význam nejen pro město, ale i pro celou severní Moravu." To jsou některé zápisy v návštěvní knize při divadelní výstavě, která se konala ve dnech 16. až 25. června 1995 v Lošticích.

Skončily slavnostní dny oslav významných divadelních výročí. Opadlo napětí a obavy, zda budou všechny přípravy včas a v pořádku dokončeny. Podařilo se a hodnocení nutno přenechat povolanejším a veřejnosti. Já sám mám vnitřní pocit uspokojení. Naší veřejnosti patří dík za významnou podporu, vyjádřenou velikou návštěvou divadelního představení Jiráskovy "Lucerny". Na všeobecnou žádost budeme tuto hru opakovat v první polovině září.

Poděkování patří Městskému úřadu v Lošticích, který ochotně převzal nad slavností patronát a přispěl na finanční náklady. Celému přípravnému výboru patří upřímné poděkování za spolupráci, hlavně však panu Boh. Nasadilovi a Fran. Ehrenbergerovi. Stejně tak

Mir. Seidlovi, neboť v rámci oslav vykonal mnohem víc, než vyplývá z jeho pracovních povinností jako vedoucího kulturního domu.

Po všech těchto slavnostních dnech přišel i čas na úvahu, jak postupovat dál, aby ochotnické divadlo v příštích letech přineslo tvůrcům a obecenstvu co nejvíce hodnot a tuto tradici jsme pro Loštice udrželi. Tradice je ochotnickému spolku tmelem, kterým se temperamentní národ ochotníků drží pohromadě. Každý kus starého dokladu k nám promlouvá známou milou řečí a vypráví nám o poctivé práci našich předchůdců. O jejich výkonech, drobných neshodách i o krásném přátelství, a vytváří tak pravé divadelní ovzduší. My se z této tradice učíme chápat velikou lásku našich předků k divadlu.

Proto i v dnešní době, tak vzdálené veškeré činnosti, která se neplatí, je naše scéna pro nás místem obětavé práce, místem klidu a osvěžení, kam nedoléhá materiální ruch všedního dne. Za tento dar, za tuto sílu, která držela a drží přes všechny nesnáze náš soubor v přátelském celku, vděčíme našim předkům. Závěrem mi dovolu říci, že bylo pro mne radostné nořit se při dlouhodobé přípravě naší výstavy do časů minulých a pátrat po tom, co zaval čas. Snad i já jsem vám na výstavě dal nahlédnout do těch zašlých dnů, které nebyly o nic krásnější ani horší než jsou ty dnešní.

Jan Weiser

Městská rada děkuje všem, kteří se na oslavách, přípravě představení "Lucerny" a výstavy podíleli. Dík největší patří panu Janu Weiserovi.

Další archeologické nálezy v Lošticích

Koncem jara a začátkem léta probíhala v Lošticích další etapa výstavby vodovodu. Zejména v ulici Žadlovické a o něco později v ulici Hradské. Podobné stavby jsou vždy příležitostí pro archeology k nahlédnutí do dávné historie našich měst a obcí.

V Žadlovické ulici došlo k nálezům několika střepů takzvané lineární keramiky. Nositelé této dávné kultury k nám přišli od jihovýchodu již v 5. století před Kristem a byli to první zemědělci v našich zemích a zároveň první lidé, kteří uměli vyrábět keramiku. Dá se říci, že vlastně všichni jsme dědicové této dávné kultury, neboť vynález zemědělství jako takového byla natolik převratná věc, že vlastně od té doby nikdo nic zásadnějšího nevymyslel. Z pouhého člověka - lovce - (kořistníka) se totiž stal člověk hospodář, který tak začal mít přímý vliv na utváření krajiny. Bohužel často i v negativním smyslu.

V téže ulici došlo pak ještě k nálezům větší části hrnku z do běla vypálené hlíny z 15. století. Tato keramika je již dílem zcela jiné kultury a jiné doby, je současnicí takzvaných "loštických pohárů" a je památkou na slavné středověké hrnčířské mistry.

Velmi zajímavý nález se podařil v Hradské ulici před kulturním domem. Dělníci tam při stavbě dnešního vodovodu narazili na zbytky vodovodu starého, dřevěného. Pozoruhodné byly právě železné spojky, kroužky o průměru více jak 10 cm a šířce kolem 7-8 cm. Dřevěné roury (jednalo se nejčastěji o provrtané borovicové klády) se těmito spojkami spojovaly tak, že kroužek se dal vždy mezi dvě klády a ty se k sobě přirazili. Ze které doby spojky pochází, je zatím předmětem dalšího výzkumu. Vše zatím nasvědčuje, že potrubí vedlo k městské kašně (na jejím podstavci je letopočet 1859). A někteří starší spoluobčané pamatují i časté opravy tohoto potrubí před II. svět. válkou a znají i přibližnou trasu této zajímavé technické památky. Existence staršího loštického vodovodu se zatím nepotvrdila, ale není vyloučena. Voda pro loštickou kašnu byla přiváděna z tzv. Haukova rybníka.

Karel Faltýnek ml.

O pověstech

U našich hanáckých předků bývala pověst nejoblíbenějším vypravěčským žánrem. Kdysi se to tu jen hemžilo vodníky, světýlky, ohnivými muži a jinými mytologickými bytostmi. Dnešní racionální svět již je však dávno odsoudil do nenávratna. Přesto však, tu a tam, jako vzácný drahokam, lze zachytit mezi lidmi ještě dnes tajemný příběh. Jako třeba tento:

Jak hadimorde honile dědo pod panáčkovou skalkou

Děda R. chodil k Františkovi na březovi proti na pometla. Jedno, kdeš se vracel s nušou kolem Panáčkové skalke kóka, pod skolkou plápolal voheň, kolem něho tancoval hadimorde hadi tanec a na skalce seděle trpaslici a hrále hadomordám do tance. Hadimorde tam měle stát demijón šépkoviho vina a hadimorde još bele celi rozdivočeny. Jak šil děda vokolo, hned se kolem něho točele a notile ho, ať se napije vina a lákale ho do tance. Děda se ale bránil, že nebode pit ani tancovat, a to hadimorde náramně orazelo a začale n a dědo sečet "Tak te s nama dědko nechceš tancovat? No jenom počky jak me tě proženeme."

A još se plazele za dědó. Vone totiž te hadiborde nemaji nohe. Do paso só tko krásny vnaďny žensky a vod paso hadi. Ale e kdež nemaji nohe, bele dědkovi pořad v patách a děda se konečně dostal až ke stavu na lavko a tó přeběhl na drohó strano. A tam još se

hadimorde neodvážele, tam končí jejich moc, a tak za dědo volale, ať se jož nevodvažoje chodit k Františko na próti.

Děda bel z teho celé špatné, pořád přeměšlel jak si te hadimorde odobřet abe mohl chodit na próti. A tak jak šil zase na próti, nacpal si do kapec jabka, hroške, mrkvo a take bochte, to mají hadimorde strašně ráde, a vod té dobe bele zase kamarádi. Děda kdež šil dom, tak se decki posadil k vohňo, hadimorde ho mo dale napit čaja z bylenek, děda je podaroval bochtama a vone mo za to pak tančele hadi tanec.

Jedné však přešle drvaři, skácele strome a skalka zarustla trávó. Hadimorde se vodstěhovale jinde a me věříme, že až jedná bode kolem skalke velké les, hadimorde se vrátijó.

Dle vyprávění paní H. zaznamenal Karel Faltýnek ml.

Výzva!

Každý, kdo zná nějaký starý příběh, pověst, případně pamatuje nějaké staré zvyky či pověry z Loštic a okolí, nechť napíše na adresu:

Karel Faltýnek ml., Stiborova 26, 779 00 Olomouc

I muzea mají své osudy

Bylo to koncem minulého století, kdy padla zmínka o zřízení městského muzea v Lošticích. Též tomu nahrála Národopisná výstava v Praze. Výstava se konala roku 1895 a někteří občané shromažďovali materiál na tuto výstavu. Jednalo se především o věci historické a etnografické a tyto sbírky naznačily základ muzeí. Na tuto práci jakéhosi sběrného střediska se však nezachovalo písemných zpráv. A věci, které se odeslaly do Prahy, se již zřejmě do Loštic zpět nedostaly. Určité vzkříšení nastalo až v roce 1928, ale nedostatek místa, peněz a ochotných rukou vše v jistém smyslu brzdilo. Potíže trvaly dál a druhá světová válka naději na vybudování řádného muzea pohřbila nadobro. Nacistickou okupaci přečkaly trosky sbírek na městské radnici.

Nezájem o sbírky zavinil to, že mnoho vzácných věcí se ztratilo. Tím byla způsobená situace, že Svaz čs. muzeí v Praze prohlásil v roce 1953 loštické muzeum za zaniklé. V dalších letech díky stoupajícímu zájmu o loštickou keramiku, hlavně tzv. loštické středověké poháry, vznikl nový zájem o obnovení muzea. Velkým propagátorem této myšlenky byl pan Adolf Lang. Situace napomohla tomu, že v prostorách židovské synagogy se zřídilo muzeum. To bylo koncem 50. let. V roce 1970 byl otevřen Památník malíře a ilustrátora Adolfa Kašpara. Tedy dvě muzejní zařízení v Lošticích. Za pár desítek let muzeum v synagoze zrušili a v roce 1988 i Památník A. Kašpara. Sbírký Havelkova muzea se uschovaly v muzeu Mohelnici a Adolf Kašpar do Bludova, další část do nevhodných prostor dnešní restaurace U Coufalů.

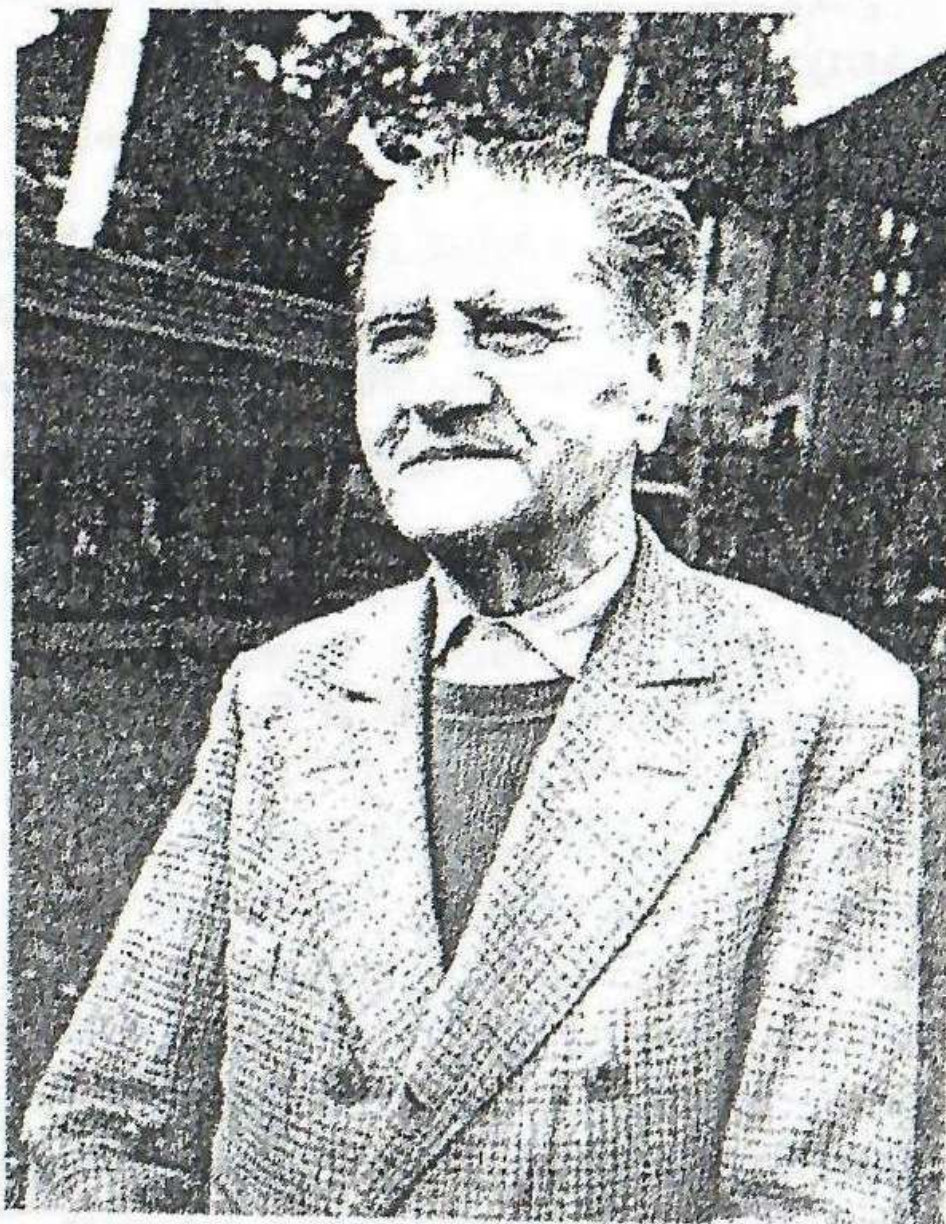
Po revoluci v roce 1989 se situace zase obrátila v myšlenku znovu navrátit Lošticím tyto kulturní statky. V roce 1992 se otevřel Památník A. Kašpara a přízemí tohoto domu se v současné době upravuje na výstavní prostory, kde bude expozice Havelkova muzea, jehož depozitář je na loštické radnici, kam se slavnostně stěhoval v září roku 1994. Tím též děkuji vedení města za poskytnutí prostor.

*Pavel A. Taťoun, správce Pam. A. Kašpara
a Havelkova muzea v Lošticích*

Odhalení pamětní desky Adolfu Langovi

100 let uplynulo dne 17. června od narození významného loštického rodáka, sokolského činovníka, vlastivědného a osvětového pracovníka Adolfa Langa.

Pocházel z rodiny obchodníka. Po absolvování měšťanské školy v Lošticích v roce 1909 zahájil studium na brněnské průmyslovce, kterou však z rodinných důvodů musel opustit. Nastoupil místo kresliče u stavební firmy v Prostějově, znovu se vrátil do školy, absolvoval s vyznamenáním obchodní školu v Prostějově a v roce 1914 získal místo u státních drah, a to jako telegrafista v Moravičanech. Po 1. světové válce sloužil jako výpravčí v řadě slovenských stanic a v roce 1923 se v této funkci vrátil na Moravu. Sloužil v Litovli, Moravičanech, Rýmařově a Rožnově pod Radhoštěm, odtud přešel už jako přednosta stanice do Hlučína, odkud se po Mnichovu a záboru pohraničí vrátil do Olomouce na ředitelství ČSD. V roce 1939 nastoupil jako přednosta stanice v Příkazech u Olomouce. Zde byl na podzim 1942 zatčen gestapem a obviněn ze sabotáže. Byl sice pro nedostatek důkazů propuštěn, ale degradován na výpravčího a přeložen do Střene. V letech 1945-1955 do předčasného odchodu do důchodu byl přednostou stanice ve Vrbátkách, jako zkušený pracovník tu vedl výcvikovou stanici pro výpravčí.

Adolf Lang se rozsáhle věnoval osvětové činnosti. Tu rozvinul nejprve v Sokole jako vzdělavatel v jednotách v místech svého železničářského působení, později jako náměstek župního vzdělavatele v olomoucké župě. Zde založil župní umělecký odbor, zorganizoval školu umělecké výchovy, byl redaktorem sborníku "Krása sokolským očima". V divadelních odborech jednot působil též jako režisér a herec. Jako dobrý turista organizoval řadu sokolských zájezdů po republice i do ciziny, spojených s vlastivědným poznáváním dotyčných míst. Vlastivědné práci se začal systematicky věnovat zejména po odchodu do důchodu v roce 1955. Byl iniciátorem založení vlastivědného kroužku v Lošticích, znovuo-tevření Havelkova muzea v Lošticích v roce 1956, jehož se stal dlouholetým správcem, i otevření Pamětní síně malíře a ilustrátora Adolfa Kašpara v roce 1970. Byl spoluzakladatelem vlastivědného sborníku Severní Morava, do něhož pravidelně přispíval a v němž vyšla většina jeho nejzávažnějších vlastivědných prací. K jeho největším zásluhám patří rozvíření zájmu o specifické výrobky středověkých loštických hrnčírů, o loštické poháry. Poslední léta života strávil v Příkazech u Olomouce, kde se spolu se svou manželkou Boženou věnoval hanáckému národopisu.

Několikrát jsem se s manželi Langovými setkala. Oba, ač v pokročilém věku, se upřímně a s velkým zájmem zajímali o kulturní dění a pan Lang především o svoje rodné Loštice. Těžce nesl zrušení své expozice se středověkými loštickými poháry v budově bývalé židovské synagogy. (Je přízní osudu, že se zrovna v tomto roce navrátily zpět do Loštic

sbírky Havelkova muzea, které byly nuceně přemístěny v roce 1980 do šumperského a mohelnického muzea).

Pan Adolf Lang i jeho manželka patřili svou ušlechtilostí, pracovitostí a dobrotou ke krásným lidem, na které se nezapomíná. Byli příkladem vzájemného lidského porozumění a štěstí. Snad proto jim bylo dopřáno, aby odešli spolu. Pan Lang zemřel 27. a paní Langová 29. června 1983.

U příležitosti jubilea Adolfa Langa bude na jeho rodném domě č. 51 odhalena z iniciativy Městského úřadu v Lošticích pamětní deska. Jeho osobnost bude připomenuta ve stálé expozici k dějinám Loštic, která se v současné době zřizuje v přízemních místnostech Památníku Adolfa Kašpara.

Hana Heidenreichová, Dr. František Spurný

Adolf Lang

O hrbatém hastrmanovi

Znali ho všichni hrnčíři z celých Loštic; ke všem se chodíval ohřát, ale vítaným hostem nebyl nikde. Vždycky, když odešel, zůstala po něm na hliněné podlaze veliká louže vody, jež mu neustále kapala ze šosu jeho zeleného fráčku. A není vždy příjemné, obzvláště v zimě, čvachtat se v dílně studenou vodou, když přece hrnčíři, jak je jistě všem známo, chodí při práci bosí. Ale poněvadž chtěli být s hastrmanem, stářím celým zhrbatělým, který tu sedával už i za jejich otců, dědů i pradědů, zadobře, trpěli mlčky toto hastrmanské neřádstvo a jen paní mistrová si občas vzdychla, když vymetala po jeho odchodu loužičky.

Stalo se však jednou, že se děda hastrman přišel ohřát k mladému hrnčíři, teprve nedávno ženatému, a usadil se jako obvykle poblíž pece, do které právě mistr s manželkou nakládali hrnce, pěkně šichta na šichtu, všechny buclaté nebo štíhlé a rovné jako řady vojáků, radost se na ně podívat. A tak i hastrman se zájmem přihlížel, jak se pec plní. Když bylo nádobí narovnáno až po sopouch, zapálil mistr pec a teď teprve si všiml návštěvníka, pod nímž už zase stála docela slušná loužička. Ta ovšem rozzlobila mladou paní mistrovou, jež dosud hastrmana neznala, tak, že se na něj osopila: "Dědku křivá, hrbatá, jen ostudu tu robíš, už ať jsi venku, nebo se nám po tobě zhlédne všechno nádobí v peci !" A rozehnala se po hastrmanovi, který jen tak tak, že stačil proklouznout dveřmi z dílny, až mu se mu šosy fráčku široce rozletěly. Za několik dní nato, když po ukončení pálení rozšidlovali pec a chtěli vyjmout krásně červené hrnce, ztrnuli hrůzou; všechno nádobí bylo křivé, jakoby rozšlápnuté a vůbec k nepotřebě. Tak se hastrman pomstil zlé paní mistrové za to, že ho vyhnala.

Převzato z publikace - Adolf Lang: Hrnčířské pověsti z Loštic. Kresba Huga Šilberského k téže publikaci.

Mladá dechovka dvacetiletá

Je to k nevíře, ale je to tak. Mladé dechovce je 20 let. Tehdy před dvaceti lety externí učitelé hudební školy (dechové oddělení) pan Vl. Řmot, V. Krchňák a M. Červinka připravili jak po stránce teoretické, tak i praktické celou řadu žáků, což bylo pádným důvodem k založení Mladé dechovky. Do čela se postavil zkušený muzikant V. Řmot a pod jeho vedením dechovka účinkovala zmíněných 20 roků.

První začátky nebyly nijak snadné. Potíže s nákupem nástrojů, zkoušky apod. pocuchaly kapelníkovi pořádně nervy. Mladá dechovka začala vystupovat na veřejnosti a kromě několika účinkování na 1. máji hrála i při jiných příležitostech.

Pravidelné zkoušky a odborná pomoc kapelníka K. Pechy se začaly projevovat tak, že se mladí muzikanti pustili do náročnějších skladeb.

Repertoár pravidelných předvánočních a jarních koncertů vyžadoval zpěv, proto s dechovkou hostovala celá řada zkušených zpěváků - Z. Kubínová, R. Bendová, L. Švarcová, A. Švarc, M. Marek, S. Geppert. Po krátkém čase byli nahrazeni mladými z řad členů dechovky - P. Konečnou, I. Vyprachtickou a Z. Labonkem.

Dechovku bohužel opustilo a hudební činnosti zanechalo mnoho dobrých muzikantů, a to převážně křídlováků, které postrádá nejedna kapela. Takové křídlováky, jakými byli J. Morávek, Radek a Ivoš Novákovi, J. Pudil a M. Gruss, hned tak někdo nenahradí. Pevně věřím, že se opět alespoň některý do kapely vrátí, ž čehož budou mít radost hlavně jejich manželky, neboť jako členové mladé dechovky budou stále mladí a žádoucí.

Po dvacetiletém účinkování ve funkci kapelníka zanechal činnosti pan Vlastimil Řmot. Od muziky však neutekl, vzal si na starost nově utvořený chrámový orchestr. Za jeho dlouholetou činnost v mladé dechovce patří p. Řmotovi srdečný dík a uznání. Přeji mu hodně zdaru s novým orchestrem.

Zdálo se, že po odchodu kapelníka se mladá dechovka rozpadne. Zasluhou všech členů, kteří projevili zájem kapelu zachovat, se tak nestalo. Taktovku převzal nejzkušenější člen dechovky - Standa Veselý, a pod novým názvem Veselka hraje dál. Za finančního přispění městského úřadu a firmy A.W. se kapela nově a vkusně oblékla a jistě bude chloubou města.

Přáním členů Veselky je, aby základní umělecká škola i nadále vychovávala schopné muzikanty, protože ti budou zárukou toho, že kapela nezanikne.

A my popřejeme naší oblíbené dechovce dobrý nátisk, hodně účinkování a vděčné posluchače.

Stanislav Geppert

SPORT

Nová sezóna klepe na dveře

Ve dnech, kdy budete tento článek číst, bude pravděpodobně odehráno první kolo mistrovských utkání. Ale my se ještě vrátíme k výsledkům té minulé. Koncem června skončily všechny soutěže a my můžeme opět bilancovat. Většinou úspěšně, vždyť naše A mužstvo mužů jako nováček I. A třídy obsadilo konečné 6. místo (10 výher, 5 remíz, 11 proher, skóre 35 : 40, 35 bodů) a ke třetímu místu chyběly pouhé tři body. Nejlepšími střelci se stali Vladimír Kindl - 9 gólů a Miroslav Kneifel - 7 gólů. Na jaře postihla mužstvo dlouho

nevidaná marodka - o to je výsledek cennější. Dorost odehrál jednu z nejtěžších sezón v župním přeboru, a i když výsledek nevypadá příliš lichotivě (5 výher, 4 remízy, 19 proher, skóre 28:55, 19 bodů), jistě i tato zkušenost přispěla k fotbalovému růstu všech hráčů. Nejlepšími střelci byli Karel Čihulka - 12 gólů a Tomáš Snášel 10 gólů. Velkou radost nám dělali mladší žáci, pro které byla tato sezóna prvním setkáním s atmosférou velkého fotbalu. Jejich celkové 3. místo v okresním přeboru (16 výher, 1 remíza, 5 proher, skóre 101:26, 49 bodů) je prvním úspěchem v jejich fotbalové kariéře. Nejlepšími střelci byli Tomáš Petruška - 37 gólů, Lukáš Gross - 19, Václav Paták - 13, Roman Konečný a Martin Bayer - 10 gólů. B mužstvo mužů letos hrálo o udržení III. tř., protože pro velký zájem oddílů bude letos založena i IV. třída.

Naši hráči s přehledem skončili na 6. místě (13 výher, 4 remízy, 11 proher, skóre 63:62, 43 bodů) a splnili svůj cíl. Nejlepšími střelci byli Vladimír Kindl - 10 gólů a Ladislav Gallo - 8 gólů.

Po skončení této sezóny se rozhodli ukončit svou činnost trenéři dorostu p. František Rosulek a p. Josef Navrátil, kterým touto cestou za jejich dlouholetou a obětavou práci pro fotbal děkujeme. Také ve fotbalovém výboru nastaly změny, když ve funkci místopředsedy skončil p. Jaroslav Vyroubal, kterému také za jeho práci děkujeme. Do výboru byli kooptováni noví členové: p. Aleš Heidenreich, p. Jan Klecker a p. Zbyněk Mekiska. Po sezóně mají hráči volno, ale pro výbor nastal čas horečného zbrojení na takovou sezónu. Trenérská místa byla nakonec obsazena takto: A mužstvo povede opět úspěšný trenér Antonín Pavelka, dorost p. Zdeněk Mořka a mladší žáky p. Bedřich Bayer.

Dorost letos bude hrát I. A tř. Hanácké župy a největší potíže jsou s velmi úzkým kádrem. Posilou budou chlapci, kteří loni hostovali v Paloníně. Změny nastaly i v kádru A mužstva: hostování ukončili Jaromír Dohnálek z Litovle a Kamil Šafář z Mohelnice, naopak z dorostu byli přeřazeni Tomáš Snášel a David Vyroubal, z vojny se vrátil Jiří Salamon, na přestup byl získán Josef Pospíšil ze Zábřeha a pravděpodobně i Petr Kubalák.

V přípravě na novou sezónu sehráli muži turnaj v Hanušovicích (4. místo), na Bouzově (1. místo) a tradiční Memoriál A. Horáka za účasti SK Loštice, TJ Hanušovice, Mohelnice - Moravičany B a ligového dorostu Sigmy Olomouc, kteří u nás byli na tradičním soustředění. Vítězem se stali hráči Sigmy, naši hráči skončili na třetím místě. Dorost se zúčastnil turnaje v Hanušovicích a s přehledem zvítězil.

Rozpis všech soutěží na podzimní část je přiložen, jen bych chtěl upozornit na derby s Moravičany 24. 9. a Úsovem 29. 10. Dorost a B mužstvo pak hrají derby s Palonínem na jeho hřišti 22. 10.

Na minulou sezónu přispělo i několik sponzorů, kterým bychom chtěli i touto cestou poděkovat. Jedná se o pivovar Litovel, OLPU Vlčice, p. Jiřího Štiku, p. Jaroslava Gepperta, p. Milana Pokorného, p. Zdenka Kováře, koupaliště Miami, firmy TEROZ, Bytoservis, Jespil, ALAX, Fytolo a ZOD Loštice, Švehla, Lang, AW, Dřevopar, Clemente Moravičany, fy Válek - stavebniny, p. Juřička a p. Němec z Mohelnice. Děkujeme i největšímu "sponzorovi", Městskému úřadu v Lošticích nejen za finanční dotace, ale i za vzornou úpravu hřiště p. Vaculovi, p. Malínkovi, p. Ondrušíkovi a p. Ambrožovi.

Vysoké návštěvy na utkáních, a to i na střetnutích na hřištích soupeřů, dokazují velký zájem o kopanou v Lošticích. Doufáme, že i v následující sezóně tento zájem neopadne a výsledky všech mužstev nám budou dělat radost.

Rozpis mistrovských utkání - MUŽI "A" - PODZIM

4. kolo	NE	3. 9.	16.30 hod.	SK Loštice - TJ Tatran Písařov
5. kolo	NE	10. 9.	16.30 hod.	DBV Velké Losiny Lázně - SK Loštice
6. kolo	NE	17. 9.	16.30 hod.	SK Loštice - Tatran Ruda n. M.
7. kolo	NE	24. 9.	15.30 hod.	FK Mohelnice-Moravičany - SK Loštice
8. kolo	NE	1. 10.	15.30 hod.	SK Loštice - FK Šternberk
9. kolo	SO	7. 10.	15.00 hod.	TJ Milo Olomouc - SLK Loštice
10. kolo	NE	15. 10.	15.00 hod.	SK Loštice - TJ Libina
11. kolo	NE	22. 10.	14.30 hod.	Sokol Příkazy - SK Loštice
12. kolo	NE	29.10.	14.00 hod.	SK Loštice - FK Úsov
13. kolo	SO	4. 11.	14.00 hod.	TJ Hanušovice - SK Loštice

DOROST

4. kolo	NE	3. 9.	14.15 hod.	SK Loštice - Sokol Troubelice
5. kolo	NE	10. 9.	14.15 hod.	DBV Velké Losiny Lázně - SK Loštice
6. kolo	NE	17. 9.	14.15 hod.	SK Loštice - TJ Sokol Sudkoív
7. kolo	SO	23. 9.	13.15 hod.	TJ Granit Moravský Beroun - SK Loštice
8. kolo	NE	1. 10.	13.15 hod.	SK Loštice - FK Šternberk
9. kolo	SO	7. 10.	12. 45 hod.	TJ Milo Olomouc - SK Loštice
10. kolo	NE	15. 10.	12. 45 hod.	SK Loštice - TJ Slezan Osoblaha
11. kolo	NE	22. 10.	12. 15 hod.	TJ Sokol Palonín - SK Loštice
12. kolo	NE	29.10.	11. 45 hod.	SK Loštice TJ Sokol Bělkovice-Lašťany
13. kolo	SO	4. 11.	11. 45 hod.	FC Slavoj Bruntál B - SK Loštice

III.TŘ. SK. C MUŽI

4. kolo	SO	2. 9.	16.30 hod.	SK Loštice - SK INFINITY Mohelnice
5. kolo	NE	10. 9.	16.30 hod.	SK Zvole B - SK Loštice
6. kolo	SO	16. 9.	16.30 hod.	SK Loštice - Družstevník Libivá
7. kolo	SO	23. 9.	15.30 hod.	TJ Maletín - SK Loštice
8. kolo	SO	30. 9.	15.30 hod.	SK Loštice - TJ ŽD Kamenná
9. kolo	NE	8.10.	15.00 hod.	Sokol Jestřebí - SK Loštice
10. kolo	SO	14. 10.	15.00 hod.	SK Loštice - Sokol Třeština
11. kolo	NE	22. 10.	14.30 hod.	Sokol Palonín - SK Loštice

OP MLADŠÍCH ŽÁKŮ

4. kolo	NE	3. 9.	10. 00 hod.	Sokol Štíty - SK Loštice
5. kolo	NE	10. 9.	10. 00 hod.	SK Loštice - TJ Žák Rapotín
6. kolo	NE	17. 9.	10. 00 hod.	SK Loštice - Sokol Bratrušov
7. kolo	SO	23. 9.	9. 00 hod.	UNO Zábřeh B - SK Loštice
8. kolo	NE	1. 10.	10. 00 hod.	SK Loštice - Sokol Brníčko
9. kolo	NE	8. 10.	13. 30 hod.	Tatran Písařov - SK Loštice
1. kolo	NE	15. 10.	10. 00 hod.	SK Loštice - Tatran Ruda n. M.
2. kolo	SO	21. 10.	13. 00 hod.	TJ ŽD Kamenná - SK Loštice
3. kolo	NE	29. 10.	10. 00 hod.	SK Loštice - FK Úsov

I. pololetí 1995 v TJ Slavoj

Když se před dvěma roky rozpadla TJ Slavoj v Lošticích podle sportovních odvětví na čtyři samostatné subjekty, nástupnickou organizací se stala TJ Slavoj - oddíl tenisu. Oddíl s 35 členy reprezentovalo v meziokresní soutěži družstvo dospělých. Na začátku letošní sezóny obdržel okresní tenisový svaz do této soutěže pouze přihlášky družstev Šumperka a Šternberka, těsně před termínem losování se soutěž devinitivně rozpadla. Oddíl tenisu se tak stal oddílem rekreačním.

Hledáme-li příčiny tohoto stavu, nedá se říct, že to jsou záležitosti rázu finančního. Podpora a pozornost, kterou věnují sportu Městský úřad, firmy ZLKL Loštice a PSP Mohelnice, činí naši činnost v poslední době z tohoto hlediska bezproblémovou. Je třeba se však vrátit o několik let zpátky. Oddíl tenisu neměl v soutěžích tenisového svazu mládežnické družstvo. Nedostatek trenérů i rodičů ochotných při výchově mládeže spolupracovat, úzký okruh dobrovolných funkcionářů, to vše vykonalo své. Finančně náročné materiální vybavení odradilo hodně rodičů investovat do sportu. Nejsou to však problémy pouze naší TJ, ale i mnoha dalších jednot na úrovni vesnic a malých měst, a to i v ostatních sportovních odvětvích.

Jak už jsem řekl, oddíl tenisu se stal oddílem rekreačním. Avšak v této oblasti pořádá pro mládež a občany našeho města akce už několik let. Nejinak tomu je i letos. Uskutečnil se turnaj v odbíjené, kterého se zúčastnilo 6 družstev, dále pak turnaj v malé kopané a ve spolupráci s SK Loštice turnaj starých pánů. Za pozornost stojí především sportovní dopoledne pořádané pro žáky ZŠ. Pro děti I. stupně turnaj v kopané, pro žáky II. stupně turnaj v nohejbale. Pro všechny dohromady, včetně diváků, pak kvíz a křížovka se sportovní tematikou, jimiž si děti krátily čas v přestávkách mezi jednotlivými utkáními. A to hlavní, soutěžilo se o ceny. Spokojenost dětí při závěrečném vyhlášení vítězů byla tou nejlepší odměnou pro pořadatele. Akce organizovaná ve spolupráci se ZŠ zapadla do programu pěkných dnů, které proběhly v Lošticích v rámci oslav výročí školy a divadla.

TJ Slavoj - to už však není pouze oddíl tenisu. Od loňského roku, kdy vznikl oddíl stolního tenisu, došlo k dalším změnám. TJ se rozrostla o oddíl malé kopané a byla obnovena činnost oddílu rekreační tělovýchovy. V současné době má TJ asi 80 přispívajících členů.

Nemá smysl vyjmenovávat znovu akce, které TJ připravuje na druhé pololetí. Všichni ti, kteří mají rádi volejbal, nohejbal, tenis či stolní tenis se o připravovaných akcích včas dovědí a tu svoji si vyberou. Příznivci nohejbalu a odbíjené to ostatně sami dokazují v prázdninových měsících svou skoro každodenní účastí na asfaltových dvorcích areálu na Sokolské ul.

Nyní bych chtěl říct několik vět o tomto areálu. Používám záměrně slovo areál, i když to u některých kolegů vyvolává úsměv a vytýkají mi nadnesenost tohoto výrazu. Mohu však říci, že na svých cestách za tenisem po celé republice jsem i ve větších městech našel málo takových ploch uprostřed města s takovým zázemím a pestrostí nabídky sportovního vyžití. TJ se snaží se střídavými úspěchy za pomoci MÚ udržovat areál v provozuschopném stavu. Nebráníme využívat areál i ostatním organizacím ve městě. Občanům jsou určité známé akce lidové strany, chovatelů a požárníků. Areál využívá ZŠ. Rádi uvítáme příznivce ostatních sportovních odvětví. Volnost, s jakou se po areálu mohou pohybovat členové TJ i ostatní, však s sebou přináší i negativní stránky. Vítáme všechny, kteří se v areálu pobaví, váží si zařízení a vybavení, a neničí ho. Bohužel jsou mezi účastníky i takoví, kteří se chovají přímo opačně. Důkazem toho jsou rozbitá okna, okapové roury, pomalované dveře, pošlapané ploty a našel se i někdo, komu se doma hodila jedna ze vstupních branek do areálu.

Na závěr bych chtěl popřát Všem, kteří tráví volné chvíle se sportem, hodně příjemných zážitků.

- kin -

Z cyklistiky

Cyklisté Sportovního klubu cyklistiky Loštice si vedou úspěšně na řadě závodů ať již Severomoravského poháru 15 závodů, Českého poháru dorostu 10 závodů a celé řadě veřejných soutěží všech kategorií.

V mužích si vedou celkem dobře v kategorii C Pospíšil s Kanišcevem.

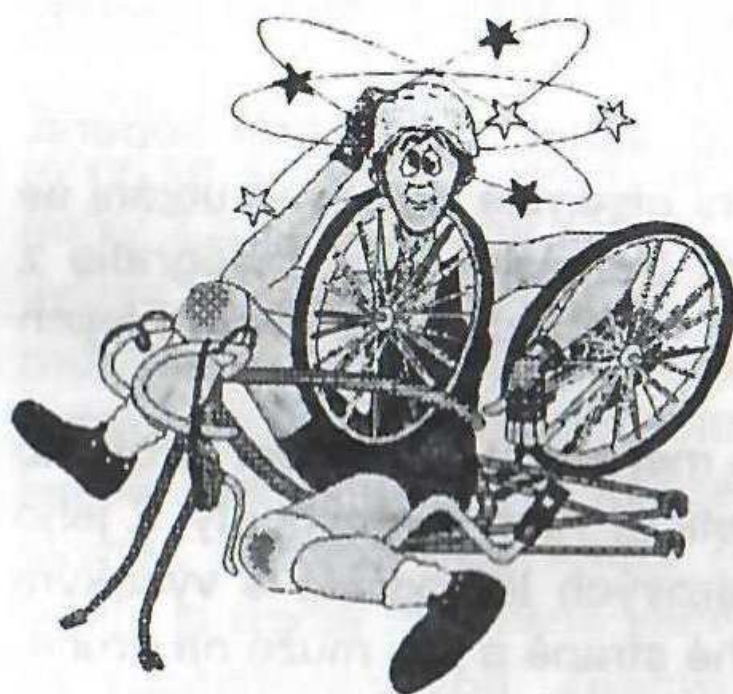
V juniorech 17 - 18 letých je Hekele v českém poháru na 29. místě. Zjel dobře závod míru juniorů v Terezíně (6 etap, 150 závodníků ze 14 zemí). Na juniorské Bohemii, která se jela v Novém Boru, obsadil ze 107 závodníků z 11 zemí 26. místo. Ve čtyřetapovém závodě kolem Krakova v Polsku dojel na 5. místě jako nejlepší zahraniční

závodník. Dále je na 7. místě v mistrovství Moravy a Slezska a po 8 závodech Sm poháru juniorů je na místě prvním. Dále má titul přeborníka kraje v časovce. V mladším dorostu nás reprezentují Macek, Šembera, Nesét, Kilkovský, Vytopil a Linet, kteří sbírají závodní zkušenosti. Macek a Šembera se ve své kategorii nominovali na mistrovství ČR v silničním závodě jednotlivců, kde došli v hlavní skupině na 32. a 48. místě.

V kategorii žáků je na 6. místě v Sm. poháru Holubík, který v celé řadě větších závodů dojíždí v první desítce. Mladší žák Válek se po zranění rozjíždí a tak od něho očekáváme, že se prosadí až ve starších žácích. Klub cyklistiky trénuje Emil Hekele starší a asistuje mu Vlastimil Bober, bývalý závodník.

Výbor SKC touto cestou děkuje všem sponzorům, kteří se podíleli na zajištění přeborů Sm. kraje ve dnech 13.-14. května a při závodech. dne 18 srpna 1995

Hekele

Počátky tělovýchovy a sportu v Lošticích

Nastolení české správy města po obecních volbách roku 1888 umožnilo rozvoj společenského a kulturního života v Lošticích.

První tělovýchovnou organizací v Lošticích byl odbor Klubu českých turistů, který byl založen 21. 4. 1895. Na ustavující schůzi za účasti zástupců KČT z Brna se přihlásilo za členy a příspěvky zaplatilo 12 přítomných. Zemské místodržitelství v Brně vyslovilo souhlas se založením odboru v Lošticích a v červnovém čísle pražského "Časopisu turistického" o tom vyšla zpráva. Také v olomouckých novinách bylo otištěno několik zpráv o činnosti loštického odboru. Značně vysoké členské příspěvky, které se většinou odváděly do ústředí v Praze, byly jednou z hlavních příčin zářiku loštické organizace podobně jako v některých jiných městech.

Druhou tělovýchovnou organizací v Lošticích byla tělovýchovná jednota Sokol. Na ustavující schůzi 11. 7. 1899 se do ní přihlásilo 70 členů a jejím starostou byl zvolen první český starosta Rudolf Schönhöffer a náčelníkem učitel Richard Novický. Členové se scházeli pravidelně ke cvičení pořadových a prostných na Střelnici a později ve školní tělocvičně, kde bylo i nářadí. Toku 1900 bylo uspořádáno na prostranství Pod Luštěm první veřejné cvičení. V prosinci téhož roku začali cvičit i dorostenci. Veřejná cvičení se pak konala buď Pod Luštěm nebo na Střelnici, kde bývaly i tělocvičné akademie. Čtvrtého všesokolského sletu r. 1901 se účastnilo 12 členů z Loštic, z nichž 6 cvičilo. Členové jednoty se účastnili i cvičení v okolních jednotách a dalších sletů. Po založení ženského odboru se zvýšil počet členstva a překročil 100. Na veřejném cvičení roku 1907 již cvičili muži, ženy a dorost a roku 1911 dospělí, dorost a poprvé i žáci a žáčky. Poslední předválečné veřejné cvičení v Lošticích se konalo v červenci roku 1914.

Po vzoru větších moravských měst, kde se začátkem 20. století začala hrát kopaná, začali ji hrát mladí i v Lošticích a založili sportovní klub. První písemně doložené utkání se hrálo s Postřelmovem 19. srpna 1911 v Lošticích v dnešní Sokolské ulici. Fotografie z tohoto utkání ukazuje polohu hřiště, branku, oblečení hráčů i rozhodčího a uvádí i jejich jména.

Roku 1903 vznikl v Lošticích Okrašlovací spolek, který se měl starat o zlepšení životního prostředí ve městě i okolí, aby město bylo přitažlivé pro turistický ruch a letní hosty. Z jeho podnětu bylo vybudováno na mlýnském náhonu u Selingerových koupaliště s vysokým deskovým oplocením a zvláštními kabinami pro ženy na jedné straně a pro muže na druhé. Tento spolek se také zasloužil o zřízení kluziště na pivovarském rybníku pod silnicí k Žadlovicím. Kluziště, u kterého bývala bouda na ohřátí a kde se prodával čaj, bývalo vždy dobře udržováno hlavně zásluhou pivovarského sládka.

Po vypuknutí první světové války v létě 1914 ustal veškerý sportovní život.

Vladimír Žák

Triklub Loštice zve všechny na 1. ročník Velké ceny Loštic v přespolním běhu.

**Závody se konají v neděli 10. září 1995 v 9,00 hod. v Žadlovickém parku.
Závodů se mohou ve svých kategoriích zúčastnit všichni zájemci.**

Počasí, že bys psa nevyhnal

Počasí, že bys psa nevyhnal, a přece se tak začátkem května stalo. Neznámý necita vyhnal nebo vyhodil za Lošticemi z auta svého "mazlíčka", a tak mu připravil nezměrné utrpení a strádání.

Černý chlupáček se potuloval několik dní po sídlišti na Sokolské, posedával u popelnic, přespával pod lavičkou, chodil za lidmi a jeho smutné oči prosily o slitování. Pak se zatoulal na druhé sídliště, kde si sním hrály děti, nosily mu něco dobrého na zub, a tak ho alespoň na chvíli zbavily hladu.

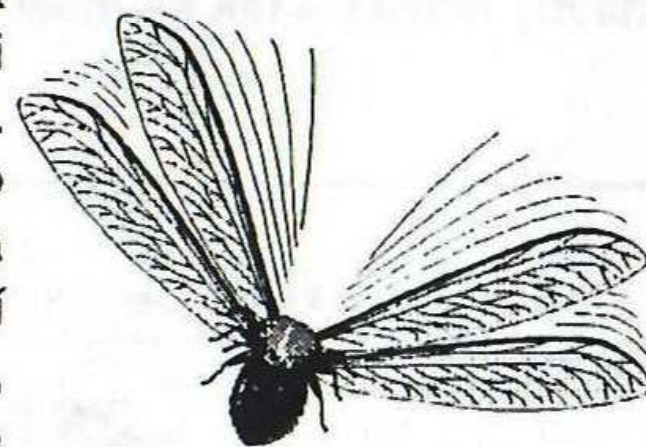
Ríká se, že pes je nejvěrnější přítel člověka. Uvedený psík "bezdomovec" našel přítele právě v člověkově, který se o něho náležitě postaral, vykoupal ho, vyčesal a připravil mu nový, útulný domov. Dal mu nové jméno Jessika. Celý případ byl o to krutější, že se jednalo o fenku, která později vrhla šest štěňat, a to byl asi hlavní důvod, proč byla vyhozena.

Jedno z mnoha rčení praví: kdo má rád přírodu a zvířata, musí být dobrý člověk. A takovým člověkem je paní Ludmila Kopřivová z Loštic, která se pejska ujala. Za toto lidské počínání jí patří naše uznání.

Stanislav Geppert

Vzácný hmyz v údolí Třebůvky

Okolo toku Třebůvky můžeme poměrně často vidět motýlice. Létají a usedají jako denní motýli, patří však mezi vážky. Délka jejich těla je okolo 5 cm, rozpětí křídel 6-7 cm. Larvy se vyvíjejí ve vodě, jsou dravé; když dorostou asi do délky 3,5 cm, vylézají z vody, pokožka na hrudi jim praskne a vyleze dospělá motýlice. Z našich dvou druhů je zde častější motýlice obecná, samci mají křídla kovově modrozelená, samice je mají hnědá průsvitná. Méně častá je zde motýlice lesklá. Samci mají na každém křídle velkou modrozelenou skvrnu, samice mají křídla průsvitná světlezelená. Motýlice lesklá je podle "Červené knihy" hodnocena jako druh ohrožený, její larvy jsou dosti citlivé na znečišťování vod. Znamená to, že v Třebůvce a jejích přítocích nacházejí její larvy možnosti pro svůj život a vývoj.

Evžen Wohlgemuth, Brno

Co žije v Třebůvce?

Městem Loštice protéká říčka Třebůvka. Co v ní žije? V první řadě jsou to různé larvy hmyzu, jako larvy jepic (asi 1 cm dlouhé, štíhlé, se třemi štěty na konci zadečku), larvy pakomárů (asi 1 cm dlouhé, tenké, válcovité), larvy muchniček (do 1 cm délky, se ztlustlým koncem zadečku, kterým se přichycují na různé předměty ve vodě) a další. Kromě nich zde najdeme i vodní koryše, jako berušku vodní (asi 1 cm dlouhá, plochá, šedivá) a blešivce hřebenatého (až 2,5 cm, rohlíčkovitě zahnutý). A žijí zde i různí červi, hlavně nitěnky (2-3 cm, červeně zbarvené, tenké) a pijavky (většinou tmavohnědé, až 5 cm dlouhé) a další drobní živočichové.

Evžen Wohlgemuth, Brno

Vlaštovka obecná a jiříčka obecná

Již po staletí doprovázejí svou přítomností člověka, jsou to dvě veselé švitořilky v černých fráčkách. Přemýšlel jsem o rozdílu mezi nimi.

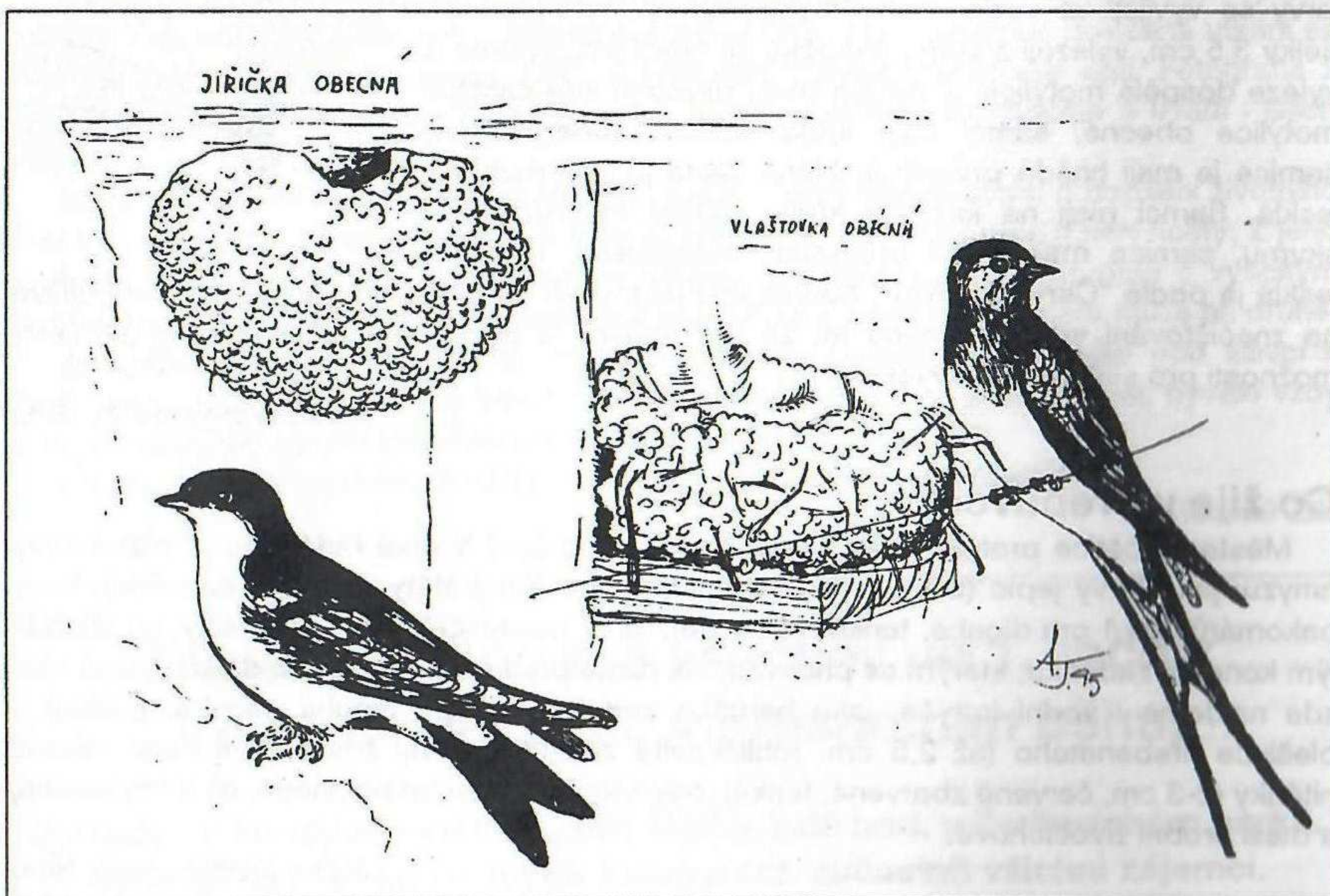
Jeden je patrný, například ve stavbě hnízd. Vlaštovka obecná /*hirundo rustica*/ si staví své miskovité hnízdo otevřené, je vyztužené stébly slámy a sena, základ materiálu je hlína a sliny, je vystláno měkce, peříčky.

Samička obvykle snese pět vajíček, na nichž sedí 14 - 16 dní. Zajímavé je, že sameček samičku během sezení krmí. Mláďata jsou krmeny oběma rodiči hmyzem, který obratně chytají ve vzduchu. Vlaštovka je tažný pták a v září nebo říjnu se hejna zvedají a letí do tropické Afriky, dokonce až do jižní části tohoto kontinentu. Další rozdíl mezi vlaštovkou a jiříčkou: vlaštovka má červenou hlavičku, jiříčka je celá černá, na slunci kovově modrá. Bříška obou dvou svítí bělobou.

Jiříčky /*delichon urbica*/ staví hnízda uzavřená, s otvorem na horním okraji, přilepená zadní a vrchní částí k římsám a stropům. Struktura hnízda je z hliněných kuliček, též spojených slinami jako u vlaštovek. V sezení obvykle na pěti vajíčkách se střídají oba partneři, po dobu 12 - 14 dní, krmí rovněž společně, jsou to mouchy, hmyz, pavoučci, mšice atd. Ve stejnou dobu jako vlaštovky odlétají i jiříčky do Afriky jižně od Sahary. Vracejí se každým rokem koncem dubna až počátkem května.

Oba tyto druhy jsou věrné svým hnízdním místům tak, že se nedají odehnat. Letos při stavebních úpravách v domě A. Kašpara se nám nepodařilo odradit pár vlaštovek od stavby hnízda a tak se musí čekat na vyvedení mláďat, až potom se musí zazdít dveře.

Text a ilustrace Pavel A. Taťoun

Zprávy z matriky

Mezi občany města byly přivítáni:

Tereza BENEŠOVÁ, Moravičanská 439

Dušan JUŘIČKA, Sokolská 726

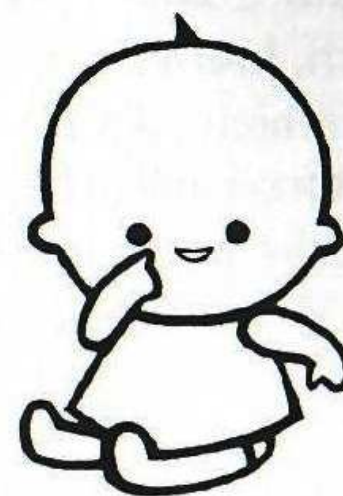
Zuzana NOVÁKOVÁ, nám. Míru 118

Stanislava KRÁTKÁ, Hradská 107

Sára KOLÁŘOVÁ, Jižní 746

Lukáš KOPP, U vody 662

Kristýna VOJKŮVKOVÁ, Havelkova 176

Společné "ANO" si řekli na MěÚ v Lošticích:

Karel Bloudek z Loštic a Jarmila Krausová z Loštic

Petr Pokorný z Loštic a Renata Niečová z Mohelnice

Roman Blažek z Jeřmaně a Petra Rohlederová z Jeřmaně (kostel Loštice)

Jiří Srdýnko z Mohelnice a Jana Weidingerová z Loštic

Pavel Mazánek z Nasobůrek a Pavla Petrová z Loštic

Vítezslav Koukal z Loštic a Ing. Iveta Vinklerová z Loštic (kostel Loštice)

Tomáš Kukula z Mohelnice a Jana Adamcová z Moravičan

Antonín Navrátil z Moravičan a Ivana Zdráhalová z Chodova

Z našich řad odešli:

MVDr. Jan Čouka, Nábřeží 181

Rosina Pavlíková, Pod Střelnicí 140

Gertruda Poláčková, Sokolská 644

Ludmila Geislerová, Malé náměstí 43

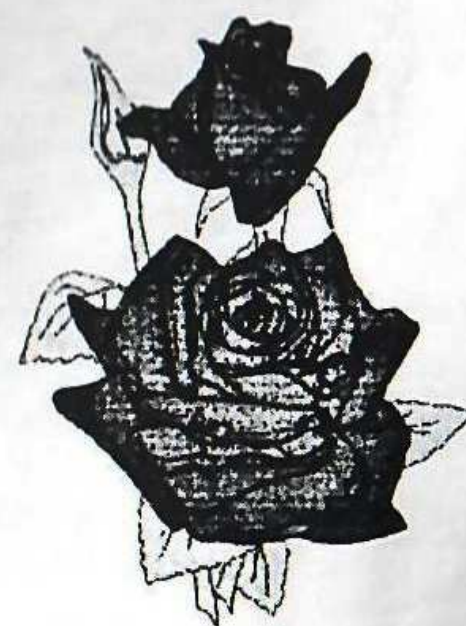
František Kristen, Olomoucká 10

Vlasta Hoffmanová, Sídliště 1

Jiřina Hekelová, Sídliště 1

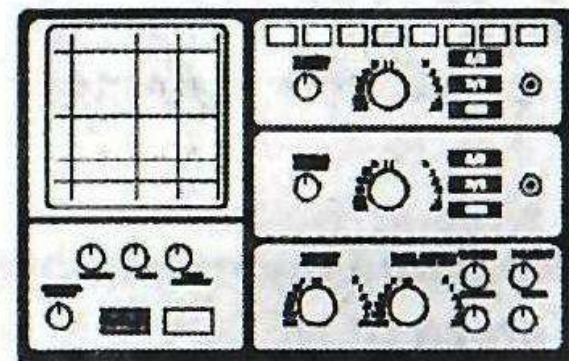
Dne 8. 7. 1995 oslavili v kruhu rodinném a za účasti představitelů města své životní jubileum 65 let společné cesty životem manželé Milomír a Ludmila Friedlovi z Loštic.

Přejeme Vám ještě jednou, aby další společná léta Vašeho života, vážení manželé Friedlovi, byly provázeny rodinnou pohodou a stálým zdravím.

Jak se neznáme

Mnoho lidí v Lošticích a okolí netuší, že se kolem nich šíří do celého světa na radiových vlnách pozdravy od loštických radioamatérů, kteří propagují tento sport a zároveň významnou úlohu města Loštic i okolí na tzv. QSL lístcích a propagačních materiálech, které se zasílají po navázání spojení s radioamatéry v cizích zemích. Je to velká reklama pro naše město i okolní přírodu, kterou nám může leckdo závidět. Děláme to pro svoji zábavu a také proto, aby značka OK byla slyšet nejen doma v Evropě, ale i v zámorí.
Pavel Ševčík OK2 PAL - Jan Veselý OK2 UDE - Ladislav Pobucký OK2 PKN

P. Ševčík

Fotografie ze starého alba

Fotografie z 19. srpna 1966, kdy naše město a okolí postihly velké záplavy.

HLAS LOŠTIC. Vychází nepravidelně. Vydává Městský úřad Loštice.
Tiskne Tiskárna Křupka Mohelnice.
Zdarma.